



Farní zpravodaj

Blatná - Černívsko - Kadov - Sedlice - Záboří

Číslo 69

Postní doba 2022

Drazí přátelé,

chci Vás všechny pozvat na postní duchovní obnovu, která proběhne v sobotu 2. dubna 2022 v Blatné a povede ji jindřichohradecký probošt P. Ivo Prokop. V 9.30 bude mše svatá, po níž bude ve farním sále přednáška s názvem „Hledět na tvář Ukřižovaného“ – duchovní pozadí vyobrazení Umučení Páně v průběhu staletí, která bude doprovázena projekcí výtvarných děl na toto téma. Zakončení bude ve 12.00 občerstvením a příležitostí ke svatě zpovědi.

P. Rudolf

Církev potřebuje reformu, uzdravení a oživení

Z našich společenství se postupně vytrácí živá víra a zapálení pro Krista, ačkoliv bychom měli být rostoucím společenstvím, které vydává přesvědčivé svědectví o Kristu. Jsme tedy pozváni k přemýšlení nad tím, co bychom měli dělat, abychom dokázali předávat víru dalším generacím, aby nám nechyběli kněží a abychom přispěli k rozvoji křesťanské kultury. Všichni jsme spoluodpovědní za Církev.

V současné době jsme nemocní individualismem. Žijeme, přemýšlíme a jsme soustředěni až příliš sami na sebe a tudíž ani nedáváme dostatečnou příležitost Duchu svatému, aby z nás budoval živé společenství církve.

Obnova církve může začít jen tehdy, když budeme schopni o těchto věcech společně mluvit. Obnova církve začne ve farnosti, když budeme schopni tímto způsobem řešit i ty problémy, které někdy můžou opravdu tížit.

Zapojme se ve svých farnostech a spolu s kněžími nepromarněme tuto příležitost, kdy můžeme udělat novou zkušenost živého společenství v modlitbě a vzájemné lásce.

Z pastýřského listu biskupa Vlastimila k zahájení synodálního procesu

Marie Válková (6. 7. 1930 - 29. 11. 1921)

Paní Válková dlouhé roky sloužila jako varhanice v Sedlici i v okolních farnostech. Přinášíme kázání, přednesené při pohřbu a několik dalších vzpomínek. Pokud byste se chtěli připojit vlastní vzpomínkou, rádi uveřejníme v příštím čísle zpravodaje.

Draží přátelé,

v Kristově životě jsou tři důležité orientační body, tři zastávky, tři místa: Betlém, Nazaret a Jeruzalém. Místo narození, místo dospívání a místo naplnění životního poslání. Stejně záchytné body dnes můžeme rozpoznat v životě naší zesnulé paní učitelky Marie Kateřiny Válkové. Letos 6. července to bylo 91 let, co se v Brně narodila Aloisovi a Boženě Longovým holčička Maruška, Mařenka. To byl její **Betlém**.

Jakýmsi **Nazaretem** se však pro ni staly Domažlice na zbožném Chodsku. Asi zde není nikdo, komu by paní učitelka někdy nevypravovala o životě v tomto městě, o tamějších lidech, kněžích, řeholnicích, skautingu, chrámové hudbě. Učitelský ústav v Plzni ji připravil na její životní úkol, který pro ni nebyl jen zaměstnáním, ale spíše životním posláním, kterým bylo vyučování. Potíž byla v tom, že když přicházela denně do školy, nenechávala katolickou víru zamčenou doma, ale brala ji s sebou do školy. Následky na sebe nenechaly dlouho čekat.

Musela odejít do **Jeruzaléma**, sem do Sedlice, kde měla nastoupit do Mateřské školy. Psal se rok 1954, když zde stála s kufrem v ruce na náměstí a neměla kam jít, protože pro ni nebylo zajištěno bydlení. Bůh jí však poslal do cesty ochotné lidi, takže tu zůstala po celý život. Např. pana Šilhu, zdejšího ředitele kůru, s nímž spolupracovala a po jeho smrti převzala velmi zodpovědně starost o sakrální hudbu v tomto chrámě. Nejbližší osobou se pro ni stal pan Rudolf Válek, s nímž prožila, přátelé, 60 let v manželství. Mnohokrát jsem už slyšel, "...ano, paní učitelka nám dávala hodiny klavíru, k paní učitelce jsme chodili zpívat do sboru, chodili jsme k ní na doučování, na angličtinu, na němčinu..." atd. I po desítkách let na ni lidé vzpomínali a byli jí za to vděční.

K té trojici měst: **Betlém, Nazaret a Jeruzalém**, bych přidal ještě jednu trojici slov, která souvisí s jejím jménem Marie: **Fiat, Magnificat a Stabat**.

Mnohokrát v životě musela říci **Fiat**, staň se mi podle tvého slova, ať už se stane cokoli, Bože, já to přijímám, kamkoli mě, Bože, pošleš, já tam půjdu. Mnohokrát radostně zvolala **Magnificat**, Velebí má duše Hospodina, když naplno žila liturgickým rokem a svědomitě se starala o zdejší hudbu

a zpěv. A v posledních měsících, kdy ji pomalu odcházely síly, si v duchu zpívala **Stabat** mater dolorosa, iuxta crucem lacrimosa. I v bolestech na lůžku ji neopouštěl její laskavý humor, při mé návštěvě vždy pronesla nějakou trefnou poznámku. Úplně teď slyším, co by mi nyní paní učitelka řekla: "Důstojný pane, už toho nechte, žádné dlouhé řeči, řekněte prostě, je hotovo, šmytec, spadla klec. Jsem hříšná osoba, tak za mě aspoň občas obětujte mši svatou." Budu, paní učitelko, a to hned teď a tady. A díky za Vaši školu života. Byla jste stará škola. Fiat, Magnificat, Stabat.

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

P. Rudolf

Jak jsem poznala paní učitelku Válkovou

Psal se rok 1984 a mamka hledala učitele klavíru pro mě a mojí sestru. Moje teta Eva, učitelka, nám dala tip na paní ze Sedlice, která vyučovala děti svých známých. Nejprve nás paní učitelka Válková odmítla.

Vysvětlila nám, že je ostře sledovaná a nechce přidělovat problémy nám ani sobě. Postupně, ale naši prosbu vyslyšela a pro naši rodinu nastalo velmi krásné období. Při hodinách neprobíhala jen výuka klavíru a společenských věd, ale zvláštní formou jsme byli seznámeni s životem jedinečného člověka.

Informovala nás o zprávách ze Svobodné Evropy a o životě disidentů. Pro své jazykové schopnosti měla přátele po celém světě, se kterými si dopisovala. Vozila mi známky z dopisů a krásné pohlednice ze zahraničí. Velmi nestranně dokázala hodnotit klady a zápory jednotlivých režimů. Příběhů jsme slyšeli mnoho a některé by jiný člověk nezvládl. Paní učitelka navíc vše obohatila svým vyprávěním tak, že i ty nejprekérnější situace líčila bez zahořklosti. Pro pedagogickou práci nebyla pro tehdejší režim vhodná, a proto pracovala v jiných oborech.



Pracovala např. v podniku, který měl vybrat řidiče nákladních automobilů v případě války. Výběrové řízení vyhrála, ačkoliv o toto privilegium nestála. Učitel jízdy paní učitelku velmi obdivoval, jak s citem a pohotovostí zvládá pedály. Bez zaváhání mu vysvětlila, že má průpravu u varhan v kostele. Paní učitelka byla vedena jako záložní řidič nákladáku v případě války. Při zkušebních jízdách si paní učitelka představovala, že jede v neexistujícím nákladáku, na neexistující palivo, že rozváží neexistující rohlíky do neexistujících obchodů. Takto s humorem jí vlastním, líčila další nelogické příkazy, které vydávaly instituce totalitního režimu.

Ani jako začínající učitelka neměla velké štěstí při přidělení umístěnky po ukončení pedagogického studia. Dostala se do pohraničí. Bydlet mohla v neobydleném domě, který museli po válce opustit Němci, kteří tam žili po několik generací. Dům byl značně poškozen, rozbitá okna atd. Paní učitelka procházela poničenými místnostmi se slzami v očích. Když otevřela poslední dveře, tak na podlaze ležely rozházené partitury, které si německá žena nestačila vzít, když je vyháněli z pohraničí. To paní učitelce vrátilo úsměv do tváře, protože věděla, že tam žil člověk, který měl také rád hudbu. Někdo by si zoufal, ale paní učitelka se vždy snažila najít důvod, aby byla spokojená a nebědovala.

V roce 1954 se dostala do Sedlice, kde několik let žila se svým manželem Rudou, cyklistou tělem i duší, v podnájmu. Jednoho večera spolu seděli a přemýšleli, co mohou udělat s penězi, které našetřili. Bylo to asi 1.000 Kč. Náhle společně řekli: "Postavíme si dům." A opravdu svépomocí dům postavili. Všechnen nábytek, kromě klavíru, pan Válek vyrobil sám, protože byl truhlářem.

Paní učitelka se mi vryla hluboko do srdce, je mi vzorem věrné křesťanky a služebnice Boží. V neděli doprovázela na varhany i tři mše svaté. Poslední rok života byla připoutána na lůžko, ale svůj humor neztratila. Při návštěvě vždy chtěla probrat "kostelní drby", jak říkávala s oblibou. Každé naše setkání bylo pro nás obě časem velké Boží milosti.

Lenka Scheinherrová

Vzpomínka na paní Marii Válkovou

Mnoho stavitelů chrámových varhan umísťovalo na svém nástroji latinský nápis a výzvu „LAUDAMUS DOMINE!“, což v překladu znamená „Chvalme Pána!“ Teprve, když nás paní Marie Válková navždy opustila, jsem si uvědomil, že právě ona tuto výzvu s naprostou samozřejmostí

naplňovala desítky let. Vlastně po celý život v Sedlici. Nebrala to jako nutnou povinnost, ale jako poslání. Zvláště ve vyšším věku i za cenu velkého sebezapírání. Hrou na sedlické varhany a na varhany kostelů v okolních farnostech výzvu dál zprostředkovávala. Věřícím při pravidelných bohoslužbách, členům pěveckého chrámového sboru a hudebníkům při významných církevních svátcích, pozůstalým při posledním rozloučení s jejich blízkými, novomanželům při církevních svatebních obřadech a při dalších mnohých příležitostech.

Vážená paní Válková!
Považuji za štěstí a zároveň Vám dodatečně děkuji za to, že dlouhá léta Vašeho působení v Sedlici jsem měl možnost setkávat se s Vámi a už od studentských let, jako hudebník, přispívat společně s Vámi ke chvále Pána.

Díky Bohu!

František Šesták



Neuskutečněný rozhovor

Když jsem se přiženil do Sedlice, dozvěděl jsem se, že paní Válková je varhanicí nejen v Sedlici, ale i v okolních farnostech. Více jsem ji poznal až v době, kdy už s hraním postupně přestávala, sestoupila z kůru mezi nás do kostelních lavic. Když začátkem roku 2017 onemocněl její manžel Rudolf, a ležel několik týdnů v nemocnici ve Strakonici, byl jsem jedním z těch, kteří vozili paní Válkovou do nemocnice na návštěvy. Ve farnosti se nám podařilo domluvit a rozdělit si "dovážecí službu" tak, že s ním mohla být každý den, až do jeho smrti 14. března 2017.

S paní Válkovou v autě nikdy nenastalo "trapné mlčení". Její vzpomínky i názory mě zaujaly a proto jsem ji požádal o rozhovor do farního zpravodaje. Odmítla, ale nevzdal jsem se. Několikrát jsem k ní domů zašel s notebookem a doufal, že ji přemluvím. Publikaci rozhovoru stále

odmítala, ale vyprávěla mnoho zajímavého. Těžko se od ní odcházelo. Na stole vždy měla otevřený Katolický týdeník a často byla puštěná televize, většinou německy, kde sledovala hudební produkci a život církve. Vzpomínala na šťastné dětství v Domažlicích i na radosti a starosti celého života, komentovala současné církevní dění u nás i v Německu.

Notebook jsem nechával zavřený, ale po příchodu domů jsem si vždy udělal poznámky - co kdybych ji časem přemluvil k publikaci. Nepřemluvil. Při občasných návštěvách v DPS v Blatné jsem ji už k rozhovoru nepřemlouval. Po její smrti jsem soubor s poznámkami raději smazal, abych nebyl pokoušen myšlenkou, že se o její velmi zajímavé vzpomínky podělím s ostatními.

František Jirsa



Synodální setkávání v Sedlici

Schází se jedna skupinka, kromě dvou koordinátorů přichází pět dalších zájemců, probíráme témata, která nám prostřednictvím biskupství zaslal papež František. Vzájemně si nasloucháme, respektujeme názor druhého, necháváme se obohatit a prohlubujeme vzájemnou důvěru. A tomu všemu předchází modlitba. Jsme rádi, že mezi nás chodí také katechumenka připravující se na křest v naší farnosti.

Podpořme modlitbou všechny katechumeny.

Ludmila Jirsová

Abys tu, Pane, nebyl sám

Když jsem připravovala svoji nejmladší dcerku na první svaté přijímání, četla jsem jí z knížičky Dej mi srdce své (o to i nás žádá Pán). Hned první příběh byl o staré Hrabalce. Žila sama v jednom pražském bytě a naprosto nejmilejší každodenní součástí života byla hodinová stráž před svatostánkem okolo poledne. Stará Hrabalka měla hodné lidi v sousedním bytě, kteří jí, když bylo třeba, se vším pomohli, zvláště když byla nemocná. Sousedé byli protestanté a měli milou dcerušku, která ke staré Hrabalce ráda chodila. Ta ji naučila krátkou modlitbičku: **Pozdravena a velebena budiž bez ustání, nejsvětější svátosti oltární.** S touto modlitbou stará Hrabalka bděla vždy u svatostánku. Jednou se stalo, že paní Hrabalová nemohla jít do kostela, musela ulehnout, ale měla starost, kdo ji zastoupí. Milé sousedovic děvčátko, které do kostela nechodilo, se nabídlo, že půjde, vždyť tolik krásného od staré Hrabalky slyšelo. Obě věděly, že se rodiče budou zlobit, Mařenka byla protestantkou. Přece šla s touhou a láskou v srdci, poklekla a řekla: Jsem tu dnes místo staré Hrabalky, to abys nebyl Sám a modlila se modlitbičku, kterou jí naučila paní Hrabalová: **Pozdravena a velebena budiž bez ustání, nejsvětější svátosti oltární.**

Nenechávejme svého Pána o samotě, často se během dne zastavme před svatostánkem. Jaké štěstí, že náš kostel je celý den otevřen a my můžeme přicházet. Zúčastňujme se adorace, v tichosti vnímejme Boží přítomnost, nechejme se Jím prostoupit a vše mu dejme, celý svůj život vetkejme do Jeho živého Srdce. Bez eucharistie nemůžeme žít stejně jako první křesťané.

A jste zvědaví jak příběh dopadl? Malá Mařenka chodila stále, službu čestné stráže u svatostánku si zamilovala, touha po svatém přijímání v ní rostla díky zbožné Hrabalce. Děvčátko skutečně se dočkalo svého velkého dne, kdy poprvé Pán vstoupil do její čisté dušičky a s ní tam společně klečeli i její rodiče.

Vám milé děti a rodiče, kteří jste tento velký den společně také prožili, přeji abyste si vždy uvědomovali **Koho přijímáte a přijímáte jej, protože jej máte rádi.**

Marta Šmrhová

Tříkrálová sbírka

Po loňské přestávce se letos mohli koledníci vydat opět do terénu. Koledování bylo i díky Vám úspěšné. Na Blatensku se vybralo více než 247 000 Kč.

Velké poděkování patří nejen všem dětem, které se s chutí převlékly za krále a přinášely lidem radostnou zprávu o narození spasitele, ale i vám všem, kteří jste koledníky vlídně přijali a přispěli do pokladničky. Peníze budou využity pro rozvoj služeb, aby každému, kdo se na Charitu obrátí s žádostí o pomoc, mohla být tato pomoc poskytnuta.



Renáta Turková

Výsledky tříkrálové sbírky (v Kč)

Bezdědovice, Dobšice	11 544	Mačkov	5 365
Bělčice	17 117	Metly	3 090
Bezděkov	2 560	Mužetice	3 685
Blatná	30 853	Myštice	2 813
Buzice	5 450	Nezdřev	3 041
Čečelovice	11 089	Pole	4 154
Čekanice	3 663	Předmítě	5 516
Hajany	6 848	Řiště	1 950
Holušice	3 625	Sedlice	46 944
Hornosín	9 300	Škvořetice	2 520
Chlum	2 111	Tchořovice	11 928
Kadov	5 930	Uzenice	1 100
Kocelovice	2 355	Uzeničky, Černívsko	5 968
Laciná	684	Vrbno	4 846
Lažánky	7 000	Záboří	11 563
Lnáře	11 215	Zámlyní	1 240
Celkem za blatenské farnosti		247 067 Kč	

Tříkrálová sbírka poprvé také v Nezdřevě

Dnešní doba moc radostná není. Máme tu Covid, spoustu nemocných, ustrašených a vyčerpaných lidí, do toho stoupající ceny všeho.

Možná si někdo řekne: A zase další sbírka? Copak může těch pár korun, které dám do kasičky někomu pomoci? V televizi jsou koncerty, které vyzývají dárce k podpoře všech možných organizací, ve schránce složenky a zvláště kolem svátků útočí tlak nadací na lidské city. A kdo ví, kam nakonec ty peníze přijdou. I to jsou všechno důvody k obavám.

Ale o co jde opravdu v našem životě? Nejde o slova a nejde ani o peníze. Dávat můžeme drobné maličkosti jako je úsměv, malá pomoc, nebo i větší, dávat část svého času, vřelé přijetí nečekané návštěvy, říci si v důvěře o pomoc. To všechno z nás dělá lidské bytosti a vrací nám důstojnost.

Jenže ty peníze jsou víc vidět a jak se nesprávně říká – peníze až na prvním místě. Ještě to ale není s námi tak zlé.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří přijali moji výzvu k uskutečnění charitní sbírky v naší obci. Kasička byla umístěna v prodejně č. p. 50, kam nám Klatovské pekárny dvakrát týdně vozí čerstvé pečivo. V období adventu a Vánoc tam již čtvrtým rokem vystavuji papírové betlémy.

Sbírka trvala od 6. 1. - 14. 1. 2022 a vybralo se krásných 3 041 Kč.

Blažena Chaloupková



Koledníci v Sedlci

Betlémské světlo v Hlupíně

Myšlenku na betlémské světlo v kapli na návsi jsem měla již před několika lety. Týden před Vánoce jsem vyvěsila na dveře kaple hezký plakátek, který mi ochotně poslal jáhen František. Těsně před Štědrým dnem jsem se synem přivezla betlémské světlo z Horažďovic. Každý rok ho tam rozdávají skauti na náměstí.

Na Štědrý den ve 14:00 hodin jsem světlo přenesla za silného větru do kaple. Vedle lucerny jsem ještě rozestavěla betlém. Tiše zněly koledy. Během hodiny, kdy byla kaple otevřená, přišlo několik žen i mužů. Většina z nich kostel nenavštěvuje. Popřáli jsme si požehnané Vánoce a také, aby plamínek po cestě domů nezhasl. Někteří byli v kapli poprvé a rádi si ji prohlédli.

Doufám, že betlémské světlo večer prozářilo těch deset domovů radostí a Boží láskou.

Milena Břicháčková

Betlémské světlo v Hajanech

Jistě víte nebo jste si všimli, jak pěknou kapličku, zasvěcenou sv. Anně, v Hajanech máme. Minulý rok, když jsme kolem ní jeli do blatenského kostela pro betlémské světlo, jsem si říkala, že by bylo hezké toto světlo mít rovnou v Hajanech. Jsem moc ráda, že to letos vyšlo a hajanští obyvatelé si mohli pro světlo přinesené přímo z Betléma dojít na náves do kapličky. Díky velkému větru, přišli někteří zájemci i dvakrát. Bylo velice milé setkat se se sousedy na Štědrý den a vyměnit si pár vlídných slov. Příští rok to jistě zopakujeme.

Renáta Turková

Živý růženec

Skupina, která tvoří Živý růženec, se denně pomodlí všech 20 desátků růžence. Každý ze členů věnuje modlitbě pouhých 5 minut denně, ale společně dokáží dělat radost Panně Marii, která nás vyzývá k modlitbě růžence. Živý růženec by měl tvořit skupinu živých, proto je třeba nahradit ty, kteří již odešli na věčnost. Jestliže se můžete připojit i Vy svou modlitbou, přihlaste se p. Jaroslavě Hájkové z Blatné (tel. 608 713 214). Od ní obdržíte nejen rozpis, ale i základní informace o tom, jaké benefity Panna Maria poskytuje.

Michaela Valášková

Hledat neprošlapané cesty - postní doba 2022

Jak překonat nemoc individualismu, soustředěnost na sebe, o které mluví v pastýřském listě biskup Vlastimil? (Viz úvodní stránka zpravodaje.) Jak začít budovat živé společenství v našich farnostech? Jedním z pokusů může být i návrh prožití letošního postního období, který je další výzvou k setkávání.

Tři lidé se domluví, že se každý týden na hodinu setkají na textem evangelia. Neměli by být z jedné rodiny a doporučuje se, aby se trojice skládala jenom z žen nebo jenom z mužů. Zavazují se, že to, co se mezi nimi řekne, mezi nimi také zůstane.

Před setkáním si každý samostatně text přečte a odpoví si na dané otázky. O svoje odpovědi se podělí při osobním setkání, které je založeno na metodě oceňujícího přístupu - pokud reagujeme vždy jen pozitivně na to, co jiný sdílel, je to velmi obohacující.

Vypadá to docela jednoduše. Každý týden jenom jedna hodina přípravy doma a druhá hodina s dvěma přáteli při setkání. Možná nejtěžší bude první krok - oslovit souseda, kterého potkávám roky v kostele, a zeptat se, zda by se nechtěl se mnou každý postní týden na hodinu setkat.

Evangelijní úryvky i návod k průběhu setkání naleznete ve vložené příloze zpravodaje. Na webových stránkách farnosti najdete odkaz na video, kde sestra Lucia Kopasová vše podrobně vysvětluje. Pokud nemáte přístup k internetu, zkuste požádat někoho z farnosti, aby vám umožnil video shlédnout.

František Jirsa

Velikonoční bohoslužby

	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Velikonoční vigilie	Zmrtvýchvstání Páně	Velikonoční pondělí
Blatná	19.00	19.00	21.00	8.15	8.15
Lnáře				18.00	
Černívsko				15.00	
Kadov					
Sedlice	17.15	17.15	18.00	9.45	9.45
Záboří				11.30	

Oznámení

Modlitby se zpěvy Taizé

se konají ve čtvrtek 10. března a 7. dubna v kostele v Blatné vždy po mši svaté.

Slavnost Zvěstování Páně

V pátek 25. března v 16.00 mše svatá v Sedlici s udílením svátosti pomazání nemocných. V Blatné bude mše svatá v 18.00.

Pobožnost křížové cesty

V Blatné v postní pátky po mši svaté, v ostatních farních kostelech před nedělní mší svatou.

Křížová cesta pro děti - na Květnou neděli, 10. dubna ve 14 hodin. Sraz v kostele sv. Jakuba v Sedlici. Při pěkném počasí bude křížová cesta venku v okolí Sedlice.

Velkopáteční křížová cesta - 15. dubna v 6 hodin ráno v Radomyšli od kostela sv. Martina ke kostelu sv. Jana Nepomuckého.

Postní almužna

Skládací papírové pokladničky jsou v kostelech k dispozici u tiskovin. Výnos z Postní almužny 2022 bude věnován z poloviny na podporu rodin prostřednictvím Pastoračního střediska Biskupství českobudějovického, druhou polovinu využije Charita na řešení živelních pohrom, katastrof a havárií či jiných mimořádných událostí.

Změna času

Po dobu platnosti letního času, tj. od neděle 27. března, budou večerní mše svaté v Blatné, Kadově a Lnářích v 18.00. V Kocelovicích a v Bezděkově v 17.00.

*Vydává pro vnitřní potřebu: Římskokatolická farnost Blatná, Na Příkopech 1, 388 01 Blatná
Příspěvky zasílejte mailem na adresu: farni-zpravodaj@seznam.cz nebo poštou na adresu farnosti, můžete nám i zavolat - 731 402 142. Náklady na vytištění tohoto čísla jsou 10 Kč.*